

Vzor vysvedčenie

N	vysvedčen- ie	vysvedčen- ia
G	vysvedčen- ia	vysvedčen- í
D	vysvedčen- iu	vysvedčen- iam
A	vysvedčen- ie	vysvedčen- ia
L	o vysvedčen- í	o vysvedčen- iach
I	vysvedčen- ím	vysvedčen- iami

Podľa vzoru vysvedčenie sa skloňujú podstatné mená stredného rodu, ktoré sa v nominatíve jednotného čísla končia na dvojhlásku *-ie*, napr.: *pohorie, poschodie, podzemie, rázcestie, Pohronie, Porúrie, Považie, hnutie, čítanie, tvorenie, zamestnanie, zajatie*.

Podľa tohto vzoru sa skloňujú aj miestne názvy pochádzajúce zo zvieracích prídavných mien (*jastrabí, jastrabia, jastrabie - Jastrabie*), napr.: Srnie, Vranie, Ovčie.

N	Jastrabie	
G	do Jastrabia <i>skloňovanie podľa vzoru prídavného mena je nesprávne (pozri aj vzor páví):</i> do Jastrabieho	
D	k Jastrabiu k Jastrabiemu	
A	na Jastrabie	
L	o Jastrabí o Jastrabom	
I	s Jastrabím	

Rovnako sa skloňujú aj inoslovanské miestne mená stredného rodu na -ie, napr.: *Belopolie – Belopolia, Verchovie – Verchovia*.

Podľa vzoru vysvedčenie sa skloňujú aj české miestne názvy zakončené na -í, napr.: *Předmostí – do Předmostia – do Předmostí, do Předmostího*.

Ak domáci alebo cudzí viacslovný názov obsahuje aj prídavné meno, podstatné meno v ňom sa skloňuje podľa vzoru vysvedčenie a prídavné meno podľa vzoru prídavného mena, napr.: *Spišské Podhradie – Spišského Podhradia, Úscie Solne – Uscia Solného*.

Poznámka: Keby viacslovný miestny názov obsahoval dve slová pochádzajúce zo zvieracích prídavných mien, slovo, ktoré by sa vnímalo ako prídavné meno, by sa skloňovalo podľa vzoru pávi a slovo, ktoré by sa vnímalo ako podstatné meno, by sa skloňovalo podľa vzoru vysvedčenie. Imaginárny názov *Vrabčie Jastrabie* by sa teda skloňoval takto: *do Vrabčieho Jastrabia, k Vrabčiemu Jastrabiu* atď. Našťastie, takéto názvy neexistujú.

Všetky pádové prípony vzoru vysvedčenia sú dlhé. Neskracujú sa ani po predchádzajúcej dlhej slabike, napr.: *kvietie – kvietia, ústie – ústia, prútie – prútia, Záriečie – Záriečia*.

N	lístie	lístia
G	lístia	lístí
D	lístiu	lístiam
A	lístie	lístia
L	o lístí	o lístiach
I	lístím	lístiami

Podstatné mená *prestanie* a *ustanie* majú len tvar genitívu jednotného čísla v spojení s predložkou bez: *bez prestania, bez ustania*.

Podstatné meno *storočie* sa skloňuje takto:

N	storočie <i>jednotné číslo stáročie sa považuje za nesprávne, lebo jedno storočie nemôže mať stá/stovky</i>	storočia/stáročia <i>množné číslo stáročia je správne</i>
---	--	--

	<i>rokov, ale v jazykovej praxi sa občas vyskytuje:</i> (stáročie)	
G	storočia (stáročia)	storočí/stáročí
D	storočiu (stáročiu)	storočiam/stáročiam
A	storočie (stáročie)	storočia/stáročia
L	o storočí (stáročí)	o storočiach/stáročiach
I	storočím (stáročím)	storočiami/stáročiami

Autor: Peter Hukel

Zdroje: *Morfológia slovenského jazyka 1966, Slovenské slovníky SAV, internet*